

نکته روز

آسیب شناسی جام جهانی ۲۰۲۶ روی میز وزارت ورزش
برنامه ریزی برای آینده فوتبال ایران

جلسه بررسی عملکرد مدیریتی فدراسیون فوتبال در جام جهانی ۲۰۲۶ با حضور احمد دنیامالی، وزیر ورزش و جوانان، معاونان و مشاوران این وزارتخانه و مدیران ارشد فدراسیون فوتبال برگزار شد؛ نشست که محور اصلی آن، ارزیابی عملکرد تیم ملی در بزرگترین رویداد فوتبال جهان و بررسی چالش های پیش روی فوتبال ایران برای حضور در رقابت های بین المللی آینده بود. در این نشست، مهدی تاج، رئیس فدراسیون فوتبال و مهدی محمدینی، نایب رئیس فدراسیون، گزارشی از روند حضور تیم ملی در جام جهانی ارائه کردند. بخش مهمی از این گزارش به مشکلات اختصاص داشت که کاروان فوتبال ایران پیش از ورود به آمریکا با آن روبه رو شد؛ از جمله تأخیر در صدور ویزای بازیکنان، عدم صدور روادید برای برخی از مدیران و اعضای اجرایی، رسانی های و اداری تیم ملی، محدودیت های سفر و همچنین دشواری های مربوط به حضور و حمایت هواداران ایرانی در محل برگزاری مسابقات.

در ادامه جلسه، مسئولان رسانه های تیم ملی نیز گزارشی از عملکرد رسانه های کاروان ایران ارائه کردند. به گفته آنان، حضور تیم ملی فوتبال ایران در جام جهانی بازتاب گسترده ای در رسانه های معتبر بین المللی داشت و بسیاری از رسانه های خارجی شرایط خاص ایران و مشکلات ناشی از تنش های سیاسی و جنگی را در کنار عملکرد ملی پوشان مورد توجه قرار دادند؛ موضوعی که به گفته مسئولان، بازخوردهای مثبتی را برای فوتبال ایران به همراه داشته است.

پس از ارائه گزارش ها، کارشناسان حاضر در نشست به بررسی نقاط قوت و ضعف عملکرد مدیریتی و اجرایی فدراسیون پرداختند و پیشنهادهایی برای جلوگیری از تکرار مشکلات مشابه در رویدادهای آینده ارائه کردند. یکی از اهداف اصلی این جلسه، استفاده از تجربیات جام جهانی ۲۰۲۶ برای برنامه ریزی بهتر جهت حضور کاروان ورزش ایران در المپیک لس آنجلس عنوان شد. در بخش پائینی نشست، احمد دنیامالی ضمن قدردانی از تلاش های اعضای تیم ملی، کادر فنی و مدیران فدراسیون، حضور ایران در جام جهانی را با توجه به شرایط ویژه کشور، مأموریتی دشوار توصیف کرد. وی تأکید کرد که مجموعه فوتبال ایران در این رقابت ها توانایی خود را در مدیریت بحران به نمایش گذاشت و با وجود محدودیت های متعدد، عملکرد قابل قبولی از خود ارائه داد. وزیر ورزش هم چنین به این موضوع اشاره کرد و افزود: «در این نشست، چالش های مربوط به حضور ویزا، اعزام کاروان و محل برگزاری اردوی پائینی نیز بررسی شد و اگر از ابتدا مشخص بود تیم ملی در تیخوانای مرکزیک مستقر خواهد شد، چنین اتفاقی رخ می داد. به عنوان مثال، در جام جهانی ۲۰۲۶، تیم ملی ایران با مشکلات متعددی مواجه شد که با برنامه ریزی دقیق و مدیریت مناسب می توانست از آن ها جلوگیری کرد. به عنوان مثال، در جام جهانی ۲۰۲۶، تیم ملی ایران با مشکلات متعددی مواجه شد که با برنامه ریزی دقیق و مدیریت مناسب می توانست از آن ها جلوگیری کرد.

سوزه

تاج: کارشنکی آمریکاروی عملکرد تیم ملی تأثیر گذاشت

رئیس فدراسیون فوتبال پس از نشست سه ساعته بررسی عملکرد این فدراسیون در جام جهانی ۲۰۲۶، از رضایت کامل وزارت ورزش نسبت به عملکرد مجموعه فوتبال خبر داد و در عین حال تأکید کرد که مشکلات مربوط به ویزا، محل استقرار و محدودیت های ایجاد شده از سوی آمریکا، تأثیر مستقیمی بر شرایط تیم ملی در این رقابت ها داشته است.

مهدی تاج با اشاره به برگزاری جلسه مشترک با احمد دنیامالی، وزیر ورزش و جوانان، گفت: «عملکرد فدراسیون در تمامی بخش ها هرچند ارزیابی قرار گرفت و جمع بندی جلسه نشان دهنده رضایت وزیر و معاونان وزارت ورزش از مدیریت فدراسیون در جریان جام جهانی بود.» وی افزود: «در این نشست، چالش های مربوط به حضور ویزا، اعزام کاروان و محل برگزاری اردوی پائینی نیز بررسی شد و اگر از ابتدا مشخص بود تیم ملی در تیخوانای مرکزیک مستقر خواهد شد، چنین اتفاقی رخ می داد. به عنوان مثال، در جام جهانی ۲۰۲۶، تیم ملی ایران با مشکلات متعددی مواجه شد که با برنامه ریزی دقیق و مدیریت مناسب می توانست از آن ها جلوگیری کرد.

رئیس فدراسیون فوتبال با انتقاد از نحوه برخورد کشور میزبان، اظهار کرد: «جمع بندی جلسه این بود که آمریکایی ها تا حد امکان برای تیم ملی ایران کارشنکی کردند و برخی انتظارات نیز از فیفا محقق نشد.» او تأکید کرد فاصله میان محل اقامت تیم در مرکزیک و برگزاری مسابقات در آمریکا، فرصت سازگاری کامل بازیکنان را از بین برد و این موضوع در عملکرد تیم بی تأثیر نبود. تاج با ارزیابی نتایج تیم ملی در جام جهانی گفت ایران نه عملکردی فاجعه آمیز داشته و نه به موقعیتی فراتر از انتظار رسیده است. به گفته او، کسب نتایج مناسب برابر تیم هایی مانند بلژیک و مصر، نشان دهنده توانایی های تیم ملی بود، هرچند شانس نیز در برخی دیدارها با ایران یار نبود. وی همچنین از بررسی وضعیت تیم ملی امید در این نشست خبر داد و گفت وزیر ورزش بر توجه ویژه به این تیم تأکید کرده است تا تیم به صعود به جام جهانی آینده فراهم شود. تاج در پایان با اشاره به گستردگی فعالیت های فدراسیون فوتبال، خاطرنشان کرد که سالانه هزاران مسابقه در لیگ های مختلف و استارت های کشور برگزار می شود و مدیریت این حجم از رقابت ها، نیازمند حمایت بیشتر و برنامه ریزی دقیق تر برای ارتقای کیفیت فوتبال ایران است.

از پاداش ۱۸ هزار میلیارد تومانی قهرمان جهان تا قراردادهای نجومی فوتبال ایران

مسابقه اسکناس سوزی

گزارش یک

سینا حسینی

خیزنگار

در فوتبال جهان، موفقیت ورزشی زمانی ارزش واقعی پیدا می کند که به دستاورد اقتصادی نیز منجر شود. جام جهانی ۲۰۲۶ نمونه ای روشن از این نگاه حرفه ای است؛ جایی که قهرمان این رقابت ها ۵۰ میلیون دلار و نایب قهرمان ۳۳ میلیون دلار پاداش دریافت خواهد کرد. با احتساب نرخ تقریبی هر دلار ۳۶۰ هزار تومان، این ارقام معادل حدود ۱۸ هزار میلیارد تومان برای قهرمان و نزدیک به ۱۲ هزار میلیارد تومان برای نایب قهرمان خواهد بود.

این اعداد اگرچه در نگاه اول بسیار بزرگ به نظر می رسند، اما در فوتبال مدرن حاصل حق چرخه اقتصادی قدرتمند هستند؛ چرخه ای که بر پایه حق پخش تلویزیونی، اسپانسرینگ، درآمد های تجاری، برندینگ، فروش محصولات و توسعه ارتباط با هواداران شکل گرفته است. در این ساختار، هزینه های بزرگ زمانی توجیه دارند که در نهایت به موفقیت، درآمد و افزایش ارزش باشگاه یا تیم ملی منجر شوند.

اما در نقطه مقابل این مدل، فوتبال ایران قرار دارد؛ فوتبالی که سال ها ست میان هزینه ها و دستاوردها فاصله ای جدی ایجاد کرده است. در شرایطی که تیم ملی ایران در سطح جهانی موفقیت قابل توجهی کسب نکرده و باشگاه های ایرانی نیز سهم محدودی از افتخارات آسیایی داشته اند، بازار نقل و انتقالات به سمت قراردادهایی رفته که با واقعیت اقتصادی فوتبال کشور همخوانی ندارد.

امروز قراردادهای یکساله ۲۰۰ تا ۴۰۰ میلیارد تومانی به بخشی از فضای معمول فوتبال ایران تبدیل شده است؛ ارقامی که برای بازیکنانی پرداخت می شود که بسیاری از آنها نه سابقه

رکوردشکنی نجومی نیمکت ایران در مارکت جهانی جنجال ساز شد

فرمول پاداش ۱۴۰ میلیاردی چیست؟

فرمول پاداش ۱۴۰ میلیاردی چیست؟

جنجال روز

وقتی خبر پرداخت حدود ۱۴۰ میلیارد تومان پاداش به امیر قلعه نویی برای صعود تیم ملی ایران به جام جهانی ۲۰۲۶ منتشر شد، اصل ماجرا دیگر فقط یک عدد نبود؛ موضوع به مطالبه ای دربار شفافیت مالی در فدراسیون فوتبال تبدیل شد. پرسش اصلی این نیست که سرمربی تیم ملی باید پاداش بگیرد یا نه؛ در فوتبال حرفه ای جهان، پاداش صعود به جام جهانی امری کاملاً طبیعی است. مسئله دقیقاً در روزهای حنف تیم ملی از جام جهانی این است که این پاداش چگونه تعیین شده، چه نهادی آن را تصویب کرده و چرا جزئیات آن منتشر نمی شود؟ ماجرای اریز پاداش ۱۴۰ میلیارد تومانی به حساب امیر قلعه نویی، سرمربی تیم ملی، دیگر یک حاشیه گذرا نیست؛ این

یک ایرانی دیگر از کشورهای سطح یک فاصله گرفت

پایان رسمی حضور عابدزاده در کاستیون

لژیونر

باشگاه کاستیون اسپانیا با انتشار پیامی در صفحه رسمی اینستاگرام خود، به طور رسمی از پایان همکاری با امیر عابدزاده خبر داد تا پرونده حضور دو ساله دروازه بان ایرانی در این باشگاه بسته شود. در متن منتشر شده از سوی باشگاه آمده است: «امیر عابدزاده فصل آینده در کاستیون ادامه نخواهد داد. برای او در آینده آرزوی موفقیت داریم.»

پرونده اکنون به بزرگترین چالش حکمرانی و آزمون شفافیت مالی در تاریخ فدراسیون فوتبال بدل شده است.

گره های کور یک عدد نجومی

بر اساس اطلاعات درز کرده، هیأت رئیسه فدراسیون فوتبال سهم امیر قلعه نویی از پاداش صعود به جام جهانی که توسط فیفا پرداخت می شود را ۸۰۰ هزار دلار اعلام کرد که به دلیل ممنوعیت پرداخت دلاری به یک مربی ایرانی، معادل ریالی ۸۰۰ هزار دلار تعیین شد و در محاسبات اولیه رقمی حدود ۱۳۶ میلیارد تومان را نشان می داد اما گزارش های نهایی از اریز بر قطعی ۱۴۰ میلیارد تومان به حساب سرمربی تیم ملی حکایت دارند؛ تفاوتی ۴ میلیارد تومانی که فدراسیون هنوز مشخص نکرده ناشی از نوسانات لحظه ای نرخ ارز بوده یا یک کرد کردن ساده مدیریتی!

نکته جالبش برانگیز اینجاست که به دلیل ممنوعیت صریح پرداخت های ارزی در قوانین جمهوری اسلامی، این مبلغ به صورت ریالی تسویه شده است. اما موج اصلی انتقادات زمانی شکل گرفت که رسانه ها فاش کردند قلعه نویی دریافت این پاداش کلان را پیش از نخستین دیدار ایران مقابل نیوزیلند در مرحله گروهی جام جهانی مطالبه کرده و حتی حضور خود روی نیمکت را به تسویه کامل این رقم منوط ساخته بود؛ ادعایی که قطعاً افسردگی تیم ملی را پیش از سوت آغاز تورنمنتی با چنین اهمیتی تحت تأثیر قرار داد.

شکاف کهکشانی در رختکن

بررسی توزیع این پاداش، یا بن بست مدیریتی عمیق را در حوزه منابع انسانی تیم ملی عیان می کند. از کل بودجه ۳۵۰ میلیارد تومانی صعود، ۱۴۰ میلیارد تومان (معادل ۴۰ درصد کل بودجه) تنها به یک نفر، یعنی شخص سرمربی اختصاص یافته است.

این سنگباران ایرانی همچنین سه بار در رقابت های جام حذفی اسپانیا (کوپا دل ری) برای کاستیون به میدان رفت تا در مجموع طی دو فصل، تنها ۱۰ بازی رسمی با پیراهن این تیم انجام داده باشد؛ آماري که فاصله زیادی با انتظارات اولیه از این انتقال داشت. به نظر می رسد جدایی از کاستیون تصمیمی در راستای احیای دوران حرفه ای این دروازه بان ۲۷ ساله باشد. عابدزاده برای بازگشت به سطح اول فوتبال و افزایش شانس حضور دوباره در تیم ملی، بیش از هر چیز به حضور مستمر در ترکیب اصلی تیم آینده خود نیاز دارد. دروازه بان ایرانی پیش از پیوستن به

هزینه ها شوند.

محدودیت هایی که قرار بود جلوی افزایش دستمزدها را بگیرند، در عمل یا دور زده شده اند یا آنقدر انعطاف در اجرا داشته اند که اثر بازدارندگی خود را از دست داده اند.

نتیجه، بازاری است که هر فصل رکوردهای جدیدی در قراردادهای ثبت می کند، اما کیفیت فوتبال، موفقیت آسیایی و درآمد باشگاه ها متناسب با این رشد افزایش پیدا نمی کند.

نمونه روشن این وضعیت را می توان در عملکرد باشگاه ها دید. تیم هایی که فصل را بدون جام و دستاورد به پایان رسانده اند، دوباره وارد بازار نقل و انتقالات می شوند و برای جذب بازیکن وارد رقابت های مالی سنگین می شوند؛ رقابت هایی که بیشتر از آنکه به توسعه فوتبال کمک کند، باعث افزایش تورم دستمزدها، رشد بدهی ها و

در نقطه مقابل، سقف پاداش پرداختی به ستاره های کلیدی، بازیکنان و سایر اعضای کادر فنی حداکثر ۶ میلیارد تومان بوده است. این یعنی پاداش امیر قلعه نویی بیش از ۲۳ برابر بیشترین دریافتی بهترین بازیکنان تیم ملی است. از ۲۱۰ میلیارد تومان باقیمانده نیز تاکنون ۱۶۰ میلیارد تومان توزیع شده و ۵۰ میلیارد تومان دیگر به دلیل گره های حقوقی و اداری مسدود مانده است. این اختلاف طبقاتی فاحش درون رختکن، فراتر از ارقام، روحیه تیمی و فرمول های انگیزشی سربازان داخل زمین را به شدت مخدوش می سازد.

پارادوکس اسکوچیچ: مسیر دشوارتر با پاداش ناچیز

تکان دهنده ترین بخش این سناریو، مقایسه کارنامه و پاداش قلعه نویی با دراکان اسکوچیچ، سرمربی کروات دوره گذشته است. اسکوچیچ در شرایطی ایران را به جام جهانی ۲۰۲۲ قطر رساند که تورنمنت با ۳۲ تیم برگزار می شد و سهمیه مستقیم آسیا تنها ۴.۵ تیم بود؛ مسیری که تمامی کارشناسان آن را فرسنگ ها دشوارتر از فرمت فعلی می دانستند. با این حال، پاداش اسکوچیچ برای آن صعود دراماتیک تنها ۲ میلیارد تومان بود. امروز در شرایطی که جام جهانی با ۴۸ تیم برگزار می شود و سهمیه آسیا به ۸.۵ تیم افزایش یافته (آماري که صعود قدرت های سنتی را عملاً به یک پیش فرض تبدیل کرده)، پاداش سرمربی با جهشی ۷۰ برابری به ۱۴۰ میلیارد تومان رسیده است. این پرسش افکار عمومی را به تازگی زنده کرده است: آیا ارزش فنی صعود در دوره ای با سهمیه دو برابری و آسان تر، ۷۰ برابر ارزش کار کادر قبلی بوده است؟

سقوط استانداردهای جهانی در برابر مارکت ایرانی

برای درک بهتر این عدد، کافی است نگاهی به ارقام و ساختار پاداش ها در سطح اول فوتبال جهان بیندازیم؛ جایی که پاداش صعود یک فرد، هرگز کل مارکت را تحت الشعاع قرار نمی دهد؛ به طور مثال دیدیه دشان، سرمربی تیم ملی فرانسه پس از نایب قهرمانی جهان

کاستیون، پنج فصل موفق را در ماریتیوی پرتغال سپری کرد و در ادامه نیز پیراهن پونفرا دینا اسپانیا را برتن داشت. نمایش های قابل قبول او در ماریتیمو، زمینه دعوتش به تیم ملی ایران را فراهم کرد، اما دو فصل کم فروغ در کاستیون روند پیشرفت او را تحت تأثیر قرار داد.

حالا با پایان رسمی همکاری دو طرف، مقصد بعدی امیر عابدزاده یکی از سوزه های مهم بازار نقل و انتقالات خواهد بود؛ انتقالی که می تواند نقطه آغاز بازگشت این دروازه بان باتجربه به روزهای اوج

ایران ورزشی

فوتبال ایران بیش از هر زمان دیگری نیازمند بازنگری در نظام اقتصادی، قوانین مالی و شیوه مدیریت باشگاه ها ست. قانون زمانی معنا پیدا می کند که قدرت اجرا داشته باشد و بتواند مانع شکل گیری هزینه های غیرمنطقی شود.

فوتبال جهان به قهرمان جام جهانی ۱۸ هزار میلیارد تومان پاداش می دهد، چون پشت این پول موفقیت، برنامه ریزی و ارزش اقتصادی وجود دارد. اما در فوتبال ایران، میلیارد ها تومان هزینه می شود بدون آنکه نشانی از قهرمانی، توسعه یا درآمدزایی پایدار دیده شود.

تفاوت فوتبال حرفه ای با فوتبال پرهزینه همین جاست؛ یکی برای ساختن آینده سرمایه گذاری می کند، دیگری برای قرار از ناکامی های امروز هزینه می کند.

در سال ۲۰۲۲، افزون بر حقوقش، تنها ۴۹۰ هزار یورو پاداش گرفت و سهم او هرگز ده ها برابر بازیکنانش نبود. با فدراسیون کشور کره جنوبی که بسته پاداش را بر روی تیم متمرکز می کند؛ به طوری که در این دوره به هر بازیکن و کادرفنی پاداش پایه ۵۲ هزار دلاری پرداخت شد تا عدالت در رختکن حفظ شود. مقایسه پاداش ۱۴۰ میلیارد تومانی (حدود ۴ میلیون دلار) قلعه نویی که صرفاً بابت صعود بوده و نه حقوق سالانه، نشان می دهد این رقم در هیچ یک از کشورهای فوتبال خیز دنیا سابقه ای ندارد.

چرا فدراسیون سند رو نمی کند؟

بخش رسانه ای تیم ملی و فدراسیون فوتبال حدود ۴۸ ساعت پیش از اولین دیدار ایران در جام جهانی، با صدور بیانیه ای شتابزده این گزارش ها را «فاقد مبنای واقعی» خواندند و رسانه ها را به پیگیری حقوقی تهدید کردند. اما در دنیای مدرن فوتبال، تکذیب های کلی فاقد ارزش اعتباری هستند. اگر پرداخت این رقم بر اساس بندهای قانونی قرارداد، مصوبه مکتوب هیأت رئیسه و فرمول های مصوب انجام شده است، چرا فدراسیون فوتبال از انتشار اسناد آن واهمه دارد؟ گزارش هایی از ورود نهادهای نظارتی به این پرونده به گوش می رسد، اما تا زمان اعلام رسمی مراجع بازرسی، این موضوع کماکان در لایه های پنهان باقی خواهد ماند. پرونده پاداش ۱۴۰ میلیاردی امیر قلعه نویی اکنون به نمادی از نبود شفافیت مالی در فوتبال ایران تبدیل شده است. حتی اگر فردا مشخص شود تمام این فرآیندها قانونی بوده، باز هم اصل مطالبه جامعه پابرجا است. فوتبال ایران سال ها ست از ساختارهای تاریک مالی آسیب دیده و هر بار انتشار چنین اسنادی بدون آسایش دهنده، سرمایه اجتماعی فدراسیون یعنی «اعتماد عمومی» را کوچک تر می کند. فدراسیون فوتبال تنها با انتشار متن مصوبه هیأت رئیسه و بند پاداش قرارداد سرمربی می تواند به این جنجال پایان دهد؛ در غیر این صورت، این پاداش نجومی به عنوان یکی از تاریک ترین پرونده های مدیریتی ورزش ایران در یادها خواهد ماند.

ایران ورزشی